

AUGLÝSING

99

10. júní

um staðfestingu á heilbrigðissamþykkt fyrir Laxárdalshrepp í Dalasýslu.

I. Almenn ákvæði.

1. gr.

Heilbrigðissamþykkt þessi gildir fyrir Búðardalskaup­tún í Dalasýslu og Laxárdalshrepp, eftir því sem við getur átt.

2. gr.

Heilbrigðisnefnd skipa 3 menn. Lög­reglustjóri og héraðslæknir eru sjálfkjörnir í nefndina og er lög­reglustjóri formaður hennar. Þriðji nefndarmaðurinn er kosinn af hreppsnefnd.

3. gr.

Formaður kveður nefndina á fund, þegar honum þykir þörf á eða einhver nefndar­manna óskar þess. Auk þess sér hann um, að fyrirskipunum nefndarinnar sé hlýtt. Fundir séu ekki haldnir sjaldnar en tvisvar á ári, vor og haust.

II. Um hreinlæti og þrifnað.

4. gr.

Heilbrigðisnefnd skal heimilt að rannsaka eða láta rannsaka allt það, er um ræðir í þessari samþykkt eða þýðingu hefur fyrir heilbrigði manna, hvort heldur er á almannafæri eða einstakra manna eign. Heilbrigðisnefnd skal færa inn í sérstaka bók allt það, er hún finnur aðfinnsluvert. Hún skal, fyrst munnlega, og síðan, ef það ber ei árangur, skriflega, skipa þeim, sem hlut eiga að máli, fyrir um það, hvað gera skuli til umbóta.

5. gr.

Telji heilbrigðisnefnd nauðsynlega einhverja þrifnaðar- eða heilbrigðisráðstöfun, sem hefur í för með sér útgjöld úr hreppssjóði, skal hún leggja málið fyrir hreppsnefnd og fara fram á, að féð sé veitt. Þó getur nefndin látið gera bráðnauðsynlegar þrifnaðarbætur án fengins samþykkis hreppsnefndar, ef brýna nauðsyn ber til, að þær séu gerðar tafarlaust, svo sem ef farsótt kemur upp í kaup­túninu. Neiti hreppsnefnd slíkri fjárveitingu, er heilbrigðisnefnd heimilt að skjóta málinu til sýslunefndar, sem ræður úrslitum.

6. gr.

Nú býr eigandi ekki í húsi sínu, og skal hann þá fela einhverjum fullveðja manni, sem í húsinu býr, að vera húsráðandi. Skal húsráðandi gegna öllum skyldum eftir samþykkt þessari, með tilliti til eignarinnar, sem annars hvila á húseiganda.

Búi enginn í húsinu, skal húseigandi hafa umboðsmann á samþykktarsvæðinu, sem heilbrigðisnefnd geti snúið sér til, ef þörf gerist.

7. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa gát á, að ekki safnist fyrir óhreinindi á opnum svæðum eða óbyggðum lóðum. Í fjöruna eða á almannafæri, má enginn fleygja frá sér slori, hræjum, rusli né öðru því, er valdið getur óhreinindum og óhollustu.

Á húshliðar, gafla eða girðingar, sem vita að götu eða torgi, má ekki hengja fiskföng eða annað, sem óþrifnaður er að eða óþefur af.

99

10. júní

8. gr.

Skyldir eru menn að halda hreinum portum eða öðrum óbyggðum lóðum kringum hús sín. Skulu þeir hreinsa burt af lóðum sínum öll brot eða leifar af girðingum, heykumlum, húsum eða öðru þess háttar, ef það veldur óþrifnaði að dómi heilbrigðisnefndar.

Lóðaeigendum er skylt að girða lóðir sínar sæmilegum girðingum og halda þeim við, enda skal girðingum svo háttáð, að rottur og mýs geti ekki falizt í þeim.

9. gr.

Enginn má fleygja rusli eða öðrum óþverra inn á annars manns lóð né hella skolpi þar, sem það rennur inn á lóð annarra eða út á almannafæri. Eigi má heldur bera út sorp eða önnur óhreinindi þangað, sem óðaðun leggur af því að húsum annarra. Undanþeginn þessu banni er þó venjulegur húsdýraáburður á þeim tíma árs, þegar borið er á tún eða í garða. Heilbrigðisnefnd úrskurðar um ágreining milli nágranna út af þessum ákvæðum. Þeir sem flytja eftir götum kaupþúnsins áburð, for, saur, sorp, slor eða annað þvilíkt, skulu gæta að því að spilla því ekki á göturnar, og getur heilbrigðisnefnd fyrirskipað sérstaka gerð á vögnum þeim, sem til slíks flutnings eru ætlaðir.

10. gr.

Á hverju vori, í maí eða júní, getur heilbrigðisnefnd fyrirskipað að láta fara fram hreinsun á öllum göturæsum, opinberum lóðum og opnum svæðum, sem almenningur hefur not af. Kostnaður greiðist úr sveitarsjóði. Þá skulu og allir húsráðendur láta hreinsa öll óhreinindi af lóðum sínum. Vanræki einhver þessa hreinsun, er heilbrigðisnefnd heimilt að láta framkvæma verkið á kostnað lóðarhafa. Kostnað, sem af því leiðir, má taka lögtaki hjá lóðarhafa.

III. Um fráræslu.

11. gr.

Þar í kaupþúninu, sem ekki næst til sameiginlegrar skolpveitu fram í sjó, og á meðan það er ekki, er heimilt að veita eldhús- og þvottaskolpi í lokaðar gryfjur, enda séu þær hæfilega langt frá húsi, viðunanlega gerðar að dómi heilbrigðisnefndar og hreinsaðar eftir þörfum.

12. gr.

Ef skolpveita er gerð á opinberan kostnað, skulu þeir, sem hús eiga nærri veitunni, skyldir að gera skolpræsi hver frá sínu húsi, út í þá veitu, og skulu þau ræsi ekki miður gerð en aðalveitan.

IV. Um vatnsból.

13. gr.

Gengið skal á allan þann hátt frá öllum þeim vatnsbólum, sem neyzluvatn er tekið úr, að ekki geti runnið í þau yfirborðsvatn, enda skal allur útbúnaður vatnsbóla vera háður fyrirmælum heilbrigðisnefndar. Skylt er að gæta hins ýtrasta þrifnaðar með og við slík vatnsból, og getur heilbrigðisnefnd bannað allar þær aðgerðir í námunda við þau, sem að hennar dómi geta orðið til þess, að óhreinindi berist í þau. Nefndin getur og bannað að taka vatn úr vatnsbólum um stundarsakir, ef hún telur hættu á því, að vatnið geti verið óheilmæmt, eða látið leggja vatnsból niður með öllu, ef mikil brögð eru að.

V. Um íbúðarhús og lóðir.

99

10. júní

14. gr.

Íbúðarhús skulu að jafnaði vera byggð meðfram götum í skipulegum röðum, og lóðirnar umhverfis þau vera girtar og ræktaðar. Bæði hús og girðingar skulu vera í því ástandi, að almennum kröfum um þrifnað, hreinlæti og smekk sé fullnægt, að dómi heilbrigðisnefndar.

15. gr.

Ekki má reisa íbúðarhús né láta fara fram höfuðviðgerð á gömlu húsi, nema í samráði við og með samþykki heilbrigðisnefndar, sem sér um, að almennum heilbrigðiskröfum um íbúðir og búnað þeirra sé fullnægt. Niðurröðun bygginga og húsaskipan í kaптúninu skal vera háð eftirliti og fyrirmælum heilbrigðisnefndar, meðan ekki er til sérstök byggingarnefnd eða byggingarsamþykkt fyrir kaптúnið.

16. gr.

Ef íbúðarhús er svo illa gert, hrörlegt eða þröngt, að heilsuspillandi sé fyrir íbúana, að dómi heilbrigðisnefndar, eða einstök herbergi þess svo óþrifað eða illa úr garði gerð, þá getur nefndin krafist þess af húseiganda, að úr sé bætt tafarlaust, eða bönnuð að öðrum kosti íbúð í húsinu eða einstökum herbergjum þess. Ekki má gera úr garði íbúð í kjallaraherbergi, nema með sérstöku leyfi heilbrigðisnefndar.

VI. Um veggjalús og kakkalakka, rottur og önnur meindýr.

17. gr.

Húsráðendum er skylt að tilkynna heilbrigðisnefnd, ef vart verður veggjalúsar, kakkalakka eða annarra þess háttar óþrifa í húsum þeirra eða híbýlum.

Óheimilt er að leigja íbúð eða íbúðarherbergi í húsi þar sem slíkra óþrifa verður vart, fyrir en óþrifunum hefur verið útrýmt.

Enginn má flytja sig eða búslóð sína úr þess háttar híbýlum og í önnur híbýli, nema ráðstafanir, sem heilbrigðisnefnd metur gildar, séu gerðar, til þess að óþriffin berist ekki með honum.

Skylt er húsráðanda að gera ráðstafanir til að eyða veggjalús og öðrum þess háttar óþrifum úr húsum sínum og hlíta um það fyrirmælum heilbrigðisnefndar.

Nú vanrækir húsráðandi að gera slíkar ráðstafanir innan þess frests, sem honum er settur af heilbrigðisnefnd, og er þá nefndinni heimilt að láta framkvæma ráðstafanir á kostnað aðila.

Rottu- eða músagang í húsum skal ætíð tilkynna heilbrigðisnefnd, og gerir hún þá — í samráði við hreppsnefnd — ráðstafanir til útrýmingar þeirra, eftir því sem föng eru á. Heilbrigðisnefnd getur heimtað af húseigendum endurbætur á húsum, er miða að því að gera þau rottuheld.

VII. Um peningshús, hauga og forir.

18. gr.

Heilbrigðisnefnd getur bannað að hafa kvikfénað í íbúðarhúsum manna eða í byggingum, sem áfastar eru þeim.

19. gr.

Peningshús, forir, haugstæði eða áburðarhús má reisa á þeim stöðum einum, er heilbrigðisnefnd gefur leyfi til, og má enginn byrja á framkvæmd slíks verks né láta fara fram höfuðviðgerð á eldra mannvirki slíkrar tegundar, nema að fengnu

99 samþykki heilbrigðisnefndar, og skulu umsóknir um það sendar henni skriflega.
 10. júní Heilbrigðisnefnd úrskurðar um það, hvað kallast skuli höfuðviðgerð í þessu sambandi. Umsækjanda skal skylt að hlýða fyrirmælum nefndarinnar um gerð slíkra mannvirkja, afstöðu þeirra til gatna og annarra húsa og útbúnað þeirra og frágang að öðru leyti.

Nú er fyrirmælum heilbrigðisnefndar um frágang og umgengni um forir og peningshús ekki hlýtt, og getur nefndin þá látið fjarlægja umræddar byggingar, að gefinni aðvörun.

Ef peningshús, haugstæði, forir eða áburðarhús, sem eldri eru en samþykkt þessi, valda miklum óþrifnaði, getur heilbrigðisnefnd krafizt þess, að þau verði lögð niður. Sama máli gegnir um opnar heytóftir, enda má ekki hafa opin heystæði annars staðar en þar, sem heilbrigðisnefnd gefur leyfi til.

VIII. Um salerni og sorpskrínur.

20. gr.

Hverju íbúðarhúsi og hverri vinnustöð skal fylgja salerni, að jafnaði eitt fyrir hverja íbúð. Þau skulu, nema um vatnssalerni sé að ræða, vera á afskekktum stöðum, sem heilbrigðisnefnd ákveður. Salerni skulu vera þannig gerð, að sem auðveldast sé að þrifa þau og ekki stafi af þeim óþrifnaður, enda getur heilbrigðisnefndin sett nánari reglur um gerð þeirra og frágang. Salernum skal jafnan halda vel hreinum, og saurilátin skulu tæmd jafnóðum, áður en þau fyllast.

21. gr.

Veitingamenn, kaupmenn og vinnuveitendur skulu skyldir að reisa salerni, svo mörg, sem heilbrigðisnefnd telur þurfa, til afnota fyrir viðskiptamenn sína og verkamenn og sjá um hæfilegan þrifnað á þeim. Skylt er bæði íbúum kaupsinsins og aðkomumönnum að nota salerni til þarfinda sinna, og varðar sektum samkvæmt samþykkt þessari, ef út af er brugðið.

22. gr.

Ef salerni, sem eldra er en samþykkt þessi, er svo illa gert, að óþrifnaður stafar af, getur heilbrigðisnefnd krafizt þess af húseiganda, að hann geri nýtt salerni, sem gengið sé frá á viðunandi hátt. Ef salerni, sem eldra er en samþykkt þessi, er þannig sett, að það er til óþrifnaðar eða mikilla lýta, að dómi nefndarinnar, getur hún krafizt þess, að það sé flutt.

23. gr.

Heilbrigðisnefnd getur skipað svo fyrir, að hverju húsi skuli fylgja sérstök sorpskrína undir sorp, rusl og ösku, er til fellur frá húsinu. Setur þá nefndin reglur um gerð skrinunnar.

24. gr.

Heilbrigðisnefnd segir fyrir um, hvert flytja skuli innihald saurkagga og sorpskrína, en þau skulu tæmd svo oft, að ekki hljótist óþrif af. Hreppsnefnd hefur heimild til að ráða sérstakan mann til að annast sorphreinsun og salerna-hreinsun, og má þá jafna kostnaðinum niður á húsráðendur í hlutfalli við mannfjölda.

IX. Um iðjuból og vinnustaði.

25. gr.

Um iðjuból og vinnustaði fer eftir ákvæðum laga nr. 23 1. febr. 1952, um öryggisráðstafanir á vinnustöðum og reglugerða samkvæmt þeim lögum.

Í kaupþúninu má enginn þann iðnað reka, sem óþrifnaður eða óhollusta getur stafað af, nema með leyfi heilbrigðisnefndar og á þeim stöðum einum innan kaupþúnsins, er nefndin samþykkir, enda skal allur slíkur iðnaður vera háður eftirliti nefndarinnar og fyrirmælum hennar, um hreinlæti og heilsuvernd, utan húss og innan. Undir óhollustu í þessu sambandi, skal telja mikinn hávaða. 99
10. júní

26. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa sérstakt eftirlit með slátrum búpenings og líta eftir því, að alls þrifnaðar sé gætt á slátursvæðinu og í kringum það, enda skulu allir, sem við slátrun fást eða vinna, skyldir til að hlýða fyrirmælum hennar í þessu efni, hvaðan sem þeir eru.

27. gr.

Gæta skal þess sérstaklega í sláturhúsum, að hundar geti ekki náð til sollinna líffæra, og skal öllum sullum safnað saman og þeim komið fyrir eftir ákvörðun heilbrigðisnefndar. Að lokinni sláturtíð skal hreinsa allt slátursvæðið, en meðan á slátrun stendur, skal daglega hreinsa sláturhús og sláturskyggni, eftir því sem föng eru á og heilbrigðisnefnd kann að heimta.

X. Um samkomuhús og sölubúðir.

28. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa eftirlit með samkomuhúsum og sölubúðum í kaupþúninu og sjá um, að slíkir staðir séu hreinsaðir, svo oft sem hún telur þess þörf, og af þeim, sem hún telur til þess færa. Skulu hús þessi þvegin hátt og lágt að minnsta kosti einu sinni á ári og gólf í þeim hvern þann dag, sem notuð eru. Þurrka skal iðulega af öllum húsgögnum, áhöldum, gluggakistum, búðarhillum og þess konar, og ryksjúga áklæði, vefnaðarvörustranga og því um líkt. Starfsfólk skal eiga greiðan aðgang að salernum og handlaugum.

29. gr.

Hverju samkomuhúsi skulu fylgja salerni, svo mörg og stór, sem heilbrigðisnefnd telur nauðsynlegt, og þannig útbúin og hirt, sem nefndin mælir fyrir um.

XI. Um geymslu söluvarnings.

30. gr.

Heilbrigðisnefnd segir fyrir um geymslu á vörum, einkum neytluvörum, og húsnæði, þar sem slíkar vörur eru geymdar.

Getur hún ákveðið endurbætur, lagfæringar og hreinsun á geymsluhúsi og kveðið á um meðferð vörunnar, eftir því sem þurfa þykir.

31. gr.

Geymslur skulu vera vel loftræstar, rakalausar, rottuheldar og þrifalega umgengnar.

32. gr.

Nú verður í slíkum geymslum eða vörum vart einhverra lifandi óþrifa, og skal þá tafarlaust tilkynna það heilbrigðisnefnd, sem gerir ráðstafanir til útrýmingar þeim, enda getur nefndin bannað að nota húsnæðið, þangað til óþrifum hefur verið eytt.

99

XII. Um gistihús, matsöluhús og aðra veitingastaði.

10. júní

33. gr.

Sá, sem vill fá leyfi lögreglustjóra til að setja á stofn eða reka gistihús, matsöluhús eða veitingastofu, skal hafa til þess meðmæli heilbrigðisnefndar. Um hvers konar veitingasölu og gistihúshald skal gætt fyrir mæla laga nr. 21 15. júní 1926, um veitingasölu og gistihúshald o. fl., með áorðnum breytingum samkv. lögum nr. 33 13. júní 1937 o. fl. Að öðru leyti er sú starfsemi háð fyrir mælum 35.—39. gr.

34. gr.

Herbergi, sem leigð eru til gistinga, skulu fullnægja sömu skilyrðum, sem sett eru um venjuleg íbúðarherbergi.

Gólf í gistihúsum og veitingastofum skulu lögð gólfdukk eða öðru jafnhentugu efni. Veggir og loft skulu máluð eða þannig gerð, að auðvelt sé að halda þeim hreinum.

Allur sængurbúnaður skal fullnægja almennum kröfum um efni og gerð. Skal rúmfatnaður ætíð vel hirtur og laus við fúkkalykt eða aðra ólykt. Skipta skal um rekkjuvoðir og koddaver að minnsta kosti vikulega og ávallt, er nýjum gesti er fylgt til sængur.

35. gr.

Veitingastofur skulu vera bjartar og loftgóðar, og skal inngangur í þær gerður um anddyri.

36. gr.

Gestir og starfsfólk skal hafa greiðan aðgang að vatnssalernum og handlaugum, svo og fatageymslum.

37. gr.

Um meðferð matar og annarrar neyzluvöru, sem framleidd er á matsölu- og veitingastöðum, fer eftir almennum lögum og reglum, er á hverjum tíma gilda um það efni.

38. gr.

Starfsfólk sé ekki haldið næmum sjúkdómi, hafi heilt hörund og sé hreinlegt í klæðaburði og umgengni.

XIII. Um skóla.

39. gr.

Heilbrigðisnefnd skal skoða skólahús á nefndarsvæðinu, hvort heldur eru í opinberri eign eða einstakra manna, að minnsta kosti tvisvar á ári.

40. gr.

Ræsting á kennslustofum fari fram daglega utan skólatíma, og skulu gólf, borð og bekkir, gluggakistur o. s. frv. rækilega þvegin, en ekki sópuð.

41. gr.

Skóla- eða kennslustofu má ekki hafa til annars en kennslu, nema með leyfi heilbrigðisnefndar, enda sé þá fylgt fyrir mælum hennar og kröfum um ræstingu eftir á.

XIV. Um matvæli.

99

10. júní

42. gr.

Heilbrigðisnefnd skal hafa gát á, að ekki sé höfð á boðstólum matvara, sem sé svikin, skemmd eða skaðleg fyrir heilsu manna, og sjá um, að fram fylgt sé ákvæðum laga nr. 24 1. febr. 1936, um eftirlit með matvælum og öðrum neyzlu- og nauðsynjavörum, svo og reglugerða samkvæmt þeim lögum.

43. gr.

Nú er bersýnilegt, eða kemur í ljós við rannsókn, að einhver matvara sé skemmd eða skaðleg, og skal þá eyðileggja vöruna eða gera hana á einhvern hátt óskaðlega heilsu manna á kostnað þess, sem vöruna hefur á boðstólum.

44. gr.

Ekki má selja kjöt af sjálfdauðum eða sjúkum skepnum, nema héraðs-læknir dæmi það ósaknæmt. Er þeim, sem slátrar sjúkum skepnum, skylt að tilkynna það héraðslækni, ef nota á kjötið eða innyflin til manneldis.

45. gr.

Heilbrigðisnefnd getur bannað sölu á þeim matvælum, sem eru óþrifaleg, skemmd, svikin eða ástæða er til að ætla, að sýkingarhætta stafi af. Hún getur bannað sölu mjólkur og annarra matvæla á þeim stöðum og frá þeim stöðum, þar sem ekki er haft nægilegt hreinlæti við framleiðslu eða meðferð matvællanna, eða þar, sem sýkingarhætta stafar frá mönnum eða skepnum. Slíkt bann má auglýsa opinberlega. Nefndin getur fyrirskipað berklarannsókn á öllum kúm innan kaup-túnsins, eða á heimilum innan þess eða utan, sem selja mjólk í kauptúnið.

XV. Um aðstoð við sóttvarnir.

46. gr.

Heilbrigðisnefnd skal aðstoða héraðslækni við almennar sóttvarnir eftir óskum hans og þörfum. Ef hættuleg farsótt kemur upp, er nefndinni heimilt að setja um stundarsakir, með ráði héraðslæknis, sérstök fyrir mæli um aukið hreinlæti utan húss og innan, um meðferð og dreifingu matvæla og annað, er að heilsuvernd lýtur, svo og að ráða fólk til bráðabirgða til sóttgæzlu, eftirlits eða hjúkrunar.

XVI. Lokaákvæði.

47. gr.

Heilbrigðisnefnd getur veitt undanþágu frá ákvæðum samþykktar þessarar, ef sérstaklega stendur á og ríkar ástæður mæla með því.

48. gr.

Heilbrigðisnefnd skal fá allan útlagðan kostnað greiddan úr hreppssjóði eftir reikningi. Rísi ágreiningur milli heilbrigðisstjórnar og hreppsnefndar út af reikningum þessum, skal sýslunefnd skera úr málinu, en skyld skal hreppsnefnd að leggja féð fram í bili.

49. gr.

Ef menn brjóta samþykkt þessa eða vanrækja að framkvæma á settum fresti nokkra þá skipun, sem heilbrigðisnefnd gefur samkv. henni, þá varðar það sektum

99 allt að 5000.00 krónum nema þyngri refsing liggja við að lögum, og rennur sektarféð í 10. júní sveitarsjóð.

Nú vanrækir maður að vinna verk, er heilbrigðisnefnd hefur löglega fyrirskipað eða verk er ekki unnið á viðunandi hátt, og er þá nefndinni heimilt, að láta vinna það sem þarf, á kostnað aðila.

Skal þá greiða kostnaðinn til bráðabirgða úr sveitarsjóði, en innheimta síðan hjá aðila, með lögtaki, ef þörf gerist.

Enn fremur er lögreglustjóra heimilt eftir beiðni heilbrigðisnefndar, að stöðva starfsemi, er fellur undir samþykkt þessa, um stundarsakir, ef ekki er bætt úr ágöllum að gefinni aðvörun.

50. gr.

Mál, sem rísa út af brotum á samþykkt þessari, skulu fara að hætti opinberra mála.

51. gr.

Samþykkt þessi öðlast gildi jafnskjótt og hún hefur verið birt í Stjórnartíðindum. Fellur þá jafnframt úr gildi heilbrigðissamþykkt fyrir Laxárdalshrepp og Búðardalskaupþún í Dalasýslu nr. 139 frá 30. nóv. 1910.

Samkvæmt lögum nr. 35 12. febr. 1940, um heilbrigðisnefndir og heilbrigðissamþykktir, er hér með eftir tillögum landlæknis staðfest framanrituð heilbrigðissamþykkt fyrir Laxárdalshrepp í Dalasýslu, er hreppsnefndin hefur samþykkt.

Þetta birtist hér með til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Í dóms- og kirkjumálaráðuneytinu, 10. júní 1960.

Bjarni Benediktsson.

Gústav A. Jónasson.

100 Staðfesting forsetans á skipulagsskrá fyrir Minningarstjóð Jónatans Guðmundssonar frá Víkum, útgefin á venjulegan hátt að mandatum af dómsmálaráðherra 10. júní 1960.

Skipulagsskráin er þannig:

SKIPULAGSSKRÁ

fyrir Minningarsjóð Jónatans Guðmundssonar, frá Víkum.

1. gr.

Sjóðurinn heitir Minningarsjóður Jónatans Guðmundssonar, frá Víkum.

2. gr.

Stofnfé sjóðsins eru eftirlátnar eigur Jónatans Guðmundssonar, Lækjarbakka, gefnar með erfðaskrá, dags. 1. jan. 1931.

3. gr.

Tilgangur sjóðsins er að styrkja til náms í iðnaði eða verklegum listum, frændur Jónatans heitins Guðmundssonar af Víknaætt, karla og konur, afkomendur Árna Guðmundssonar bónda í Víkum í Skagahreppi, bróður gefandans, heimilisfasta í